

10 mei 2017

OECUMENISCH AVONDGEBED DRAAGT ELKAARS LASTEN

Wees hier aanwezig, God van de machten, licht in ons...

Inleiding

Lied 20 : Laudate Dominum

Gal. 6,1 vv.: ‘Broeders en zusters, wanneer u merkt dat een van u een misstap heeft begaan, moet u, die door de Geest geleid wordt, hem zachtmoedig weer op het rechte pad brengen. Pas op dat u ook zelf niet tot misstappen wordt verleid. Draagt elkaars lasten, zo leeft u de wet van Christus na. Wie denkt dat hij iets is, terwijl hij niets is, bedriegt zichzelf. Laat iedereen zijn eigen daden toetsen, dan heeft hij misschien iets om trots op te zijn, zonder zich er bij anderen op te laten voorstaan. Want ieder mens moet zijn eigen last dragen.’

Moment van stilte

Lied 22: Veni Sancte Spiritus

Bij de Schriftlezing

- Bij ‘Draagt elkaars lasten’ denkt Paulus niet allereerst aan de financieel-economische solidariteit, maar aan het meedragen aan het meedragen van elkaars miskleunen, vooral wanneer we elkaar tot last zijn.

- Niemand moet zich te goed voelen om mee te dragen aan de miserie van de ander.. Niemand heeft een schone lei. Dus laten we elkaar maar helpen, zegt Paulus.

- Dat ieder zijn eigen last te dragen heeft (6) is niet in tegenspraak met de aansporing aan het begin, dat we elkaars lasten moeten dragen (v. 2 Paulus zegt: heb mededogen met de miserie van de ander, want je zult ook zelf met jouw vrachtje voor O.L.H. moeten verschijnen.

Lied 33: Misericordias Domini

Overweging. Deze woorden van Paulus maken indruk op mij. Ik vind autonomie, zelfbeschikking en zelfredzaamheid een groot goed. Maar Jezus en Paulus zeggen niet dat het hoogste levensideaal kan zijn dat je zo onafhankelijk mogelijk van alles en iedereen wordt. De oerchristelijke idee van gemeenschap, ‘koinonía’, gaat in een heel andere richting die Paulus samenvat in de formule: ‘Draagt elkanders lasten.’ Die oproep heeft trouwens twee kanten: allereerst dat ik de lasten van de ander help dragen en vervolgens ook dat ik toesta dat de ander mijn lasten draagt. Dit laatste is helemaal niet zo vanzelfsprekend. Overal klinkt de roep, tot in de discussies over hulp bij zelfdoding toe: ‘Je mag een ander niet tot last zijn!’ Ik denk dat Paulus zou zeggen: ‘Je mag de ander tot last zijn, zoals de ander jou ook tot last is’. Misschien moeten we opnieuw leren de ander tot last te zijn.

Stilte

Voorbede en lied 68: Christe Salvator

Opening. Vader in de hemel, vanavond overwegen we het woord van uw apostel: ‘Draagt elkanders lasten.’ Leer ons vertrouwen te hebben in uw Zoon die ons zegt dat zijn juk zacht is en zijn juk licht. En wanneer ik vind dat ik al genoeg te stellen heb met mezelf, laat me dan me dan ervaren dat mijn eigen vrachtje lichter wordt, als ik iemand anders last help dragen.

Slot : Onze Vader, gebeden,

Lied 114 : Iedere nacht verlang ik naar U, o God

Zegen:

Blijf bij ons, Heer, want het wordt avond en de dag loopt ten einde. U weet wat deze dag waard was, wat wij hebben gedaan en nagelaten – U die weet wat wij te vergeven hebben. En wat ons vergeven moet worden. U die de vruchten kent van de oogst die groeit dag na dag, in ons en in onze wereld – laat uw zegen dalen op ons. Van U is het licht van de dag, van U het donkert van de nacht, van U zijn leven en dood, van U zijn wij, want niemand leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zichzelf. Blijf ons nabij en behoed ons. Amen

Lied 128: Jubelt und freut euch

* * * * *

VAN HARTE WELKOM VOOR KOFFIE, THEE EN ONTMOETING